

نیما کرمی، مجری و مجید ظریف، تهیه کننده از تولید برنامه تلویزیونی در حرم مطهر امام هشتم^(ع) می‌گویند

«ایران امام رضا(ع)؛ الهام گرفته از یک تعبیر ماندگار

طنین همتی|در روزهایی که دهه کرامت همانند هر سال حال و هوای ویژه‌ای به مشهد بخشیده، حرم مطهر رضوی به یکی از کانون های اصلی تولید برنامه های رسانه ای تبدیل شده است. در همین فضا، برنامه زنده روی آنتن شبکه ۲ سیما می رود؛ برنامه ای که تلاش می کند پیوند میان هویت ایرانی، فرهنگ رضوی و مسائل روز کشور را در قالب گفت وگو و روایت به تصویر بکشد. این برنامه که نام خود را از تعبیری منسوب به رهبر شهید انقلاب دربارۀ «ایران امام رضا» گرفته است، هر روز ساعت ۱۸ تا ۲۰ از شبکه ۲ سیما و با مشارکت مؤسسه فرهنگی شهراُ روی آنتن می رود و بنا بر اعلام عوامل تولید، تا پایان دهه کرامت ادامه خواهد داشت. نیما کرمی، یکی از چهره های شناخته شده اجرا در تلویزیون، ایبن روز هـمـا بـا بـا بـرنامه «ایران امام رضا»؛ مهمان خانه های مردم شده است. با او و مجید ظریف، تهیه کننده مشهدی این برنامه، گفت وگو کرده ایم که در ادامه می خوانید.

● «ایران امام رضا(ع)؛ یک مجله تصویری هدفمند نیما کرمی، مجری برنامه تلویزیونی «ایران امام رضا(ع)»، درباره حضور خود در این برنامه گفت: دعوت به اجرای این برنامه در حرم مطهر امام رضا(ع)، برای من بسیار خوشایند بود. در شرایطی که

کشور در موقعیت خاصی قرار دارد، هر کسی دوست دارد به سهم خود کاری انجام دهد و اجرای برنامه ای از داخل حرم امام رضا(ع) برای شبکه ملی، نیز می تواند جذاب و اثرگذار باشد، به همین دلیل با جان و دل این مسئولیت را بپذیرفتم. وی درباره ویژگی های برنامه توضیح داد: «ایران امام رضا(ع) یک مجله تصویری هدفمند است که به مناسبت دهه کرامت از حرم مطهر رضوی پخش می شود. در این برنامه علاوه بر پرداختن به فضای معنوی حرم، به موضوعاتی همچون ارتباط و جایگاه رهبر شهید انقلاب با شهر مشهد، تاریخ این شهر و همچنین پیشینه و بخش های مختلف حرم امام رضا(ع) به صورت مستند پرداخته می شود. کرمی ادامه داد: در بخش دوم برنامه نیز میزبان مهمانانی هستیم که برخی از آن ها خاطراتی از رهبر شهید مان، حضرت آیت ا... خامنه ای، دارند و در حوزه های فرهنگی و هنری، به ویژه در زمینه ایران و پرچم ایران، فعالیت های قابل توجهی انجام داده اند، بنابراین برنامه در کنار حال و هوای معنوی، محتوای اطلاعاتی و کاربردی نیز به مخاطب ارائه می دهد.

● اهمیت هویت سازی در تولید برنامه های رسانه ای وی درباره ضرورت تولید چنین برنامه هایی و نقش مجریان گفت: مهم ترین مسئله، ساخت یک برنامه حرفه ای و با هویت است. خوشبختانه «ایران امام رضا(ع)» از ایده و طراحی فکری مناسبی برخوردار است. ازسوی دیگر ما نیز بخشی از همین مردم هستیم و هر کس به شکلی در این مسیر نقش دارد؛ یکی در رسانه و دیگری با حضور در میان مردم.

● پرهیز از کلیشه سازی در برنامه های مناسبتی مجری «ایران امام رضا(ع)» با تأکید بر ضرورت دوری از کلیشه در برنامه های مناسبتی افزود، برای پرهیز از کلیشه، باید از ابتدا ایده و طراحی

● «یک نوع آلاسکا»؛ مواجهه ای دردناک با گذر زمان

نخستین نمایشنامه، «یک نوع آلاسکا»، از کتاب «بیداری ها» اثر الیور ساکس الهام گرفته است. داستان درباره زنی به نام دیورا است که پس از ۲۹ سال از حالتی شبیه کما بیدار می شود؛ حالتی که در اثر بیماری خواب ایجاد شده است. در حالی که بدن او اکنون متعلق به زنی میان سال است، ذهن و حافظه اش همچنان در لحظه ای از نوجوانی متوقف مانده است. در این نمایشنامه، پینتر زمان را نه به عنوان یک جریان خطی، بلکه به عنوان تجربه ای از ذهنی و گاه بی رحم به تصویر می کشد، تجربه ای که می تواند انسان را در یک لحظه منجمد کند

می بینم امکانات فنی، فضا سازی، دکور و حضور نیروهای حرفه ای، بسیار بهتر شده است. این پیشرفت ها نشان دهنده نگاه جدی به فعالیت های رسانه ای در حرم مطهر رضوی است.

● تأکید بر اهمیت جنگ رسانه ای

کرمی با اشاره به نقش تعیین کننده رسانه ها در شرایط کنونی گفت: امروز بیش از هر زمان دیگری با یک جنگ رسانه ای روبه رو هستیم و هر اندازه بتوانیم روایت های منطقه ای و اثرگذار تولید کنیم، موفقیت بیشتری به دست خواهیم آورد. مجری «ایران امام رضا(ع)» ابراز امیدواری کرد، امیدوارم در آینده نزدیک با موفقیت از این برهه تاریخی عبور کنیم و مردم کشورمان در آرامش در کنار یکدیگر زندگی کنند.

● پرداخت به زندگی و خاطرات مرتبط با مشهد

مجید ظریف، تهیه کننده برنامه ایران امام رضا(ع)، نیز در توضیح علت انتخاب نام برنامه می گوید: نام برنامه را از همان تعبیری که درباره ایران بیان شده است، الهام گرفتیم. این نام برای ما صرفا یک نام نبود، بلکه چارچوب محتوایی برنامه را شکل داد و مسیر موضوعی ما بر همین اساس طراحی شد. وی درباره ساختار و موضوعات اصلی برنامه با اشاره به سه محور کلیدی این برنامه گفت: تلاش کردیم در این برنامه، بخش هایی درباره ایران امروز، روایت هایی مرتبط با امام رضا(ع) در فرهنگ و هویت مردم و همچنین موضوعاتی که به سخنان و نگاه رهبر شهید انقلاب درباره ایران مربوط می شود، بگنجانیم. تلاش کردیم این سه محور در تمام برنامه ها جریان داشته باشد. ظریف در ادامه بیان کرد، در چند بخش از برنامه به موضوعات مربوط به حضور رهبر شهید مان

● پیشرفت زیرساخت های رسانه ای مشهد

کرمی درباره ظرفیت های رسانه ای مشهد گفت: مشهد، شهری پویا و موفق است. من سال ها پیش، تجربه اجرای برنامه از حرم را داشته ام و اکنون وقتی آن زمان را با امروز مقایسه می کنم،

در مشهد هم پرداختیم؛ از سال هایی که در این شهر زندگی می کردند تا بعضی تعبیرها و اصطلاحات مشهدی که در سخنانشان دیده می شود. این بخش ها برای مخاطبان، جذابیت زیادی داشته است.

● تأثیر شرایط روز بروز در برنامه

وی درباره انتخاب محل ضبط برنامه توضیح داد: استودیوی صاحب الزمان^(ع) در حرم مطهر، یکی از مجهزترین استودیوهای رسانه ای مشهد است. امکانات فنی آن باعث شد بتوانیم برنامه را با کیفیت خوب و به صورت زنده تولید کنیم. حضور در فضای حرم هم طبیعتا با موضوع برنامه تناسب دارد. این تهیه کننده درباره ترکیب عوامل برنامه گفت: بخش مهمی از تیم تولید از نیروهای رسانه ای مشهد هستند و این موضوع باعث شد برنامه با حال و هوای شهر هماهنگ تر شود. در کنار آن ها برخی عوامل از تهران به این پروژه اضافه شدند. وی درباره مهمانان برنامه توضیح داد: مهمانان ما از حوزه های علمی، فرهنگی، هنری و رسانه ای انتخاب شده اند؛ افرادی مثل دکتر حقیرالسادات، مهدی کلهر، برخی پژوهشگران، حامد عسکری، بابک خواجه پاشا و تعدادی از مداحان و فعالان فرهنگی در برنامه حضور پیدا کرده اند. معیار انتخاب این بود که هر فرد بتواند درباره یکی از محورهای اصلی برنامه صحبت کند.

● ظرفیت مشهد برای تولید برنامه تلویزیونی

ظریف درباره وضعیت تولیدات رسانه ای در مشهد نیز گفت: مشهد چند سالی است که به صورت جدی وارد فضای تولید برنامه های تلویزیونی شده و زیرساخت های خوبی ایجاد شده است. اما برای اینکه این روند به سطح حرفه ای پایدار برسد، همچنان مسیر توسعه باید ادامه پیدا کند.

نگاهی به ۳ نمایشنامه از هارولد پینتر که در کتابی با عنوان «مکان های دیگر» منتشر شده است

درباره حافظه، زمان، انزوا و شکست ارتباط میان انسان ها

● مکث ها و سکوت های پینتری

در سراسر این مجموعه، یکی از ویژگی های بارز سبک پینتر یعنی مکث ها و سکوت های پینتری نقش اساسی ایفا می کند. در آثار او، آنچه گفته نمی شود، اغلب اهمیت بیشتری از کلمات دارد. سکوت ها حامل اضطراب، سردرگمی و فاصله های عاطفی اند و مخاطب را وادار می کنند معنای پنهان در پس دیالوگ ها را کشف کند. در مجموع، «مکان های دیگر» تصویری فشرده اما عمیق از وضعیت انسان در جهان مدرن ارائه می دهد؛ جهانی که در آن حافظه می تواند شکننده باشد، زمان می تواند بی رحمانه بگذرد و زبان، که قرار بود ابزار ارتباط باشد، اغلب به نشانه ای از فاصله و تنهایی تبدیل می شود. این مجموعه نشان دهنده مهارت بی نظیر پینتر در خلق درامی مینیمالیستی اما از نظر روان شناختی بسیار عمیق است؛ آثاری که با کمترین عناصر، بیشترین تأثیر عاطفی و فلسفی را بر مخاطب می گذارند.

نگاهی به شاهکارهایی از جهان نقاشی که جنگ را از فاصله ای نزدیک، تصویر کردند

خشن ترین تجربیات بشر بر بوم

در طول تاریخ هنر، نقاشان صحنه های جنگی چشمگیری خلق کرده اند که بیننده را گویی در دل نبرد قرار می دهد. این آثار در قالب نقاشی تاریخی قرار می گیرند که زمانی از ارزشمندترین گونه های هنری به شمار می رفت. اما تجربه مستقیم میدان جنگ با خواندن روایت های تاریخی، تفاوتی اساسی دارد. برخی هنرمندان خود در جنگ حضور داشتند؛ به عنوان سرباز، پرستار یا هنرمند جنگی، و آنچه دیده و احساس کرده بودند، در آثارشان بازتاب دادند.

اوتو دیکس جزو این هنرمندان است که تجربه جنگ جهانی اول را به صورت بسیار خشن و بی پرده به تصویر کشید. این جنگ حدود ۴۰ میلیون کشته و زخمی برجای گذاشت و بسیاری از بازماندگان با زخم های روحی عمیقی زندگی کردند. دیکس نیز مانند بسیاری از جوانان آلمانی آن زمان، با آرزوی افتخار به ارتش آلمان پیوست و در جبهه های مختلف جنگید. اثر معروف او «جنگ»، یک مجموعه چندبخشی است که تجربه یک روز نبرد را نشان می دهد؛ از حرکت سربازان تا حضور در میدان جنگ. اجساد انباشته در سنگرها و سربازی که تنها بازمانده به نظر می رسد، اما حضورش بیشتر حس اضطراب ایجاد می کند تا امید. در بخشی دیگر سربازی هم رزم زخمی اش را از میان آتش بیرون می برد و در پایین، اجساد بی نام و نشان سربازان کنار هم قرار گرفته اند.

لویی-فرانسوا لوژن، نقاش و افسر ارتش فرانسه، نیز تجربه جنگ های ناپلئونی را در آثارش ثبت کرد. او در کنار فعالیت نظامی، همواره طراحی می کرد و بعدها از این طرح ها برای خلق نقاشی های بزرگ استفاده می کرد. اثر «نبرد بورودینو» پیروزی ناپلئون بر روس ها را نشان می دهد، اما درعین حال به شدت خونین و اندوه بار بوده است. لوژن در خاطراتش از صحنه ای سخنی می گوید که میدان نبرد پر از مجروحان و کشته ها بود، با این حال آثار او برای مخاطبانی خلق می شد که انتظار نمایش های باشکوه و حماسی از جنگ داشتند و به همین دلیل، ترکیبی از واقع گرایی و شکوه در آن ها دیده می شود.

آدریانا فیلیپی، هنرمند ایتالیایی، در زمان جنگ جهانی دوم، همراه با مادرش خانه خود را به یک مرکز درمانی ساده برای نیروهای مقاومت تبدیل کرد. او علاوه بر کمک رسانی، وقایع جنگ را در آثارش ثبت کرد. یکی از نقاشی هایش، گروهی از سربازان پراکنده را نشان می دهد که پس از شکست، خسته و ناامید هستند. در این صحنه، هم زمان نشانه هایی از امید و انسانیت نیز دیده می شود؛ از جمله زنی که به آن ها غذا می دهد و مادری که کودکش را در آغوش گرفته است.

الیو مادی-کوک، پرستار داوطلب بریتانیایی در جنگ جهانی اول، به جای میدان نبرد، در آمبولانس ها و مراکز درمانی فعالیت می کرد. آثار او بیشتر بر سربازان زخمی تمرکز دارد. در یکی از نقاشی هایش، لحظه ای صمیمی میان یک پرستار و سرباز مجروح به تصویر کشیده شده است؛ جایی که نور فندک، چهره آن ها را در تاریکی روشن می کند و رنج و انسانیت را هم زمان نشان می دهد.

الکساندر روس الکساندر راکیس، هنرمند یونانی، نیز به جنگ اعزام شد و سختی های آن را از نزدیک تجربه کرد. در یکی از آثارش، گروهی از سربازان در میانه نبرد دیده می شوند و اسبی وحشت زده تلاش می کند از صحنه فرار کند، اما سوارکار او را باز می گرداند. این اثر به صورت انتزاعی کار شده است و ضربه های قوی قلم، حس حرکت، ترس و بی ثباتی را به خوبی منتقل می کنند. این اثر حالتی عمومی دارد، به گونه ای که بسیاری از سربازان در هر زمان و مکانی می توانند با آن هم ذات پنداری کنند.

منبع: فرادید